

2. Хто потрапляє в притулки

Клітки стояли довгими похмурими рядами. Великі й малі пси реагували на новоприбулих по-різному: хтось крутився на місці, хтось стрибав на ґрати, хтось гавкав до хрипу, а хтось лиш зиркав скоса, не підводячи голови від лежанки. Сумне видовище.

Перш ніж Соля прийшла волонтерити у притулок (вигулювати собак раз на тиждень по три години), вона дуже довго готувалася: проходила спеціальне навчання та інтерв'ю. І ось нарешті її вперше впустили до тварин.

Солю вразило, скільки у притулку породистих псів поруч зі звичайними дворовими.

— Але чому хтось віддає сюди чистокровних собак? — не стримала питання дівчинка. Її провідниця — трохи старша волонтерка — спинилася і з болем глянула вглиб чергової клітки.

— Бо собак дуже часто обирають не свідомо, а як данину моді. Бачать відео на ютубі, як кумедно виють хаскі, — заводять. Бачать, скільки популярності має Патрон, — беруть собі джек-рассела: «такого самого Патрона». Але зовсім не враховують особливостей цих собак.

— А що це за особливості?

— Ну, наприклад, джек-рассели — це ду-у-уже активні й непосидючі собаки. Хтось готовий до такого рівня енергії, а хтось ні. Якщо не давати мозку джек-рассела достатньо навантаження, він просто розносить хату вщент! І їх віддають...

— Але ж... ретривер! Вони ж ідеальні собаки! — тицьнула пальцем Соля, повернувшись усім тілом до геть молоденького і безмежно красивого цуцика пісочного кольору.

— А, цей... Його завела собі молода пара, яка хотіла життя, мов на картинці. У них дім — як із глянцевого журналу, бездоганний одяг, вихована дитина, чудове весілля. Вони й собаку взяли собі «з реклами»: коли ми бачимо в рекламі ідеальний дім і родину з собакою, це майже завжди голден ретривер. І ось це цуценя, як і всі цуценята, згризло пару ідеальних меблів в ідеальному домі. Його миттєво віддали до притулку і почали, напевно, шукати ще ідеальнішу собаку, яка точно не гризе ідеальні меблі та не дзюрить калюжі на ідеальному килимі.

— А якщо дзюрить — то ідеальні калюжі, бажано у формі серця.

— Ха!

— Тобто люди заводять собак, бо бачать перед собою якусь картинку — «розумний пес, як Патрон», «в ідеальній сім'ї має бути ретривер»... А потім виявляється, що це так не працює?

— Авжеж. Собаки — живі істоти. У них свій характер, складнощі, хвороби. Женучись за модою, ми хочемо створену в рекламі картинку, а не справжню собачку. А розплачуватися за наші нерозумні рішення — їм.

Соля взяла великого пелехатого собаку на повідець.

— А ще гірше — подарункові собаки. Цього, наприклад, подарували в родину, яка не була готова до тварини. Ну хто дарує живих істот, хто?!

Соля нічого не відповіла. Залишившись наодинці з псом, хутенько написала смс подрузі:

«Оберімо інший подарунок Марті! Мені здається, що хом'яка вона має обрати собі сама».